

Եղիշե Չարենց

Ցորենների արտի վրա...

Ցորենների արտի վրա հրաբորբոք,
Անցնում է մի երկնային կարմիր մորմոք:

Հով է կարծես, կարմիր մի հով, հրե մի սյուք,
Որ անցնում է հրաբորբոք, հրաշշուկ:

Վերը, հեռուն, արյունամած հորիզոնում,
Մեկը կարծես հրե մի մարդ գոհ է անում:

Երկնից իջած հորիզոնի գծի վրա
Վառել է մի ոսկեբոսոր, կարմիր քուրա:

Ու քուրայից կարմիր, կարմիր հոսում է վար՝
Արտի վրա՝ մի խնդություն արևավառ:

Ջերմ ծփում է արտի վրա հրաբորբոք,
Որպես հեռո՛ւ մի խնդության կարմիր մորմոք...